

مقایسه هیستولوژیک شدت واکنش نسجی دو نوع سیلر AH₂₆ و Apexit در موش آزمایشگاهی

دکتر مریم زارع جهرمی* - دکتر سیدمحمد رضوی** - دکتر بهرنگ تابش***

*- استادیار گروه آموزشی اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان).

**- استادیار گروه آموزشی آسیب‌شناسی دهان و فک و صورت دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

***- دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: یکی از شرایط سیلر خوب، داشتن سازگاری نسجی است. هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی هیستولوژیک شدت واکنش نسجی دو سیلر AH₂₆ و Apexit به روش کاشتن در بافت همبند زیرجلدی موشهای آزمایشگاهی می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه مداخله‌ای - تجربی، سیلرهای تازه مخلوط شده AH₂₆ و Apexit با حجم معین در ۱۱ موش به روش کاشت زیرجلدی قرار داده و در هر موش یک ناحیه به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. از پنج موش پس از گذشت سه روز و از شش موش دیگر پس از گذشت سی روز نمونه‌ای بافتی تهیه و از نظر سازگاری نسجی با هم مقایسه شدند. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمونهای Non parametric به نامهای Man Whitney و Karuskal - Wallis با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: اگرچه میزان التهاب ایجاد شده در نمونه‌های حاوی سیلر Apexit چه در مقطع زمانی سه روزه و چه در مقطع زمانی سی روزه از التهاب ایجاد شده توسط سیلر AH₂₆ بیشتر بود ولی این تفاوت از لحاظ آماری معنی‌دار نبود. در ضمن هر دو نوع سیلر سبب ایجاد التهاب خفیف تا متوسط شده که شدت این التهاب در مقایسه با گروه شاهد در مقطع زمانی سی روزه از لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشد (P.V < ۰/۰۵).

نتیجه‌گیری: در این مطالعه اختلاف آماری معنی‌داری بین میزان التهاب ایجاد شده توسط سیلر AH₂₆ و التهاب ایجاد شده توسط سیلر Apexit مشاهده نشد.

کلید واژه‌ها: سازگاری نسجی - AH₂₆ - آپکسیت - موش آزمایشگاهی

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۱۰/۱۳

اصلاح نهایی: ۱۳۸۶/۵/۱۴

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۲/۱

نویسنده مسئول: گروه آموزشی اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان) e.mail:hiva1378maryam@yahoo.com

مقدمه

سیلرها سبب پرکردن منافذ ریزبین ماده پرکننده اصلی و دیواره کانال می‌شوند و به عنوان یک ماده نرم کننده جهت لغزیدن و جایگذاری راحت‌تر ماده پرکننده اصلی عمل می‌کنند و همچنین سبب پرکردن کانال‌های فرعی و خلل و فرج در طول کانال ریشه دندان می‌شوند. (۱)

از جمله خواص یک سیلر خوب داشتن سازگاری نسجی است که باید توسط بافت‌های اطراف ریشه تحمل شود. در صورت تماس سیلرها با نسوج اطراف یا مایعات بافتی در صورت عدم سازگاری نسجی سیلر، این امر می‌تواند ترمیم

بعدی بافت را تحت تأثیر قرار دهد. (۲)
مطالعات زیادی در مورد سازگاری نسجی سیلرها صورت گرفته است، Zafalon و همکارانش در سال ۲۰۰۷ در یک مطالعه حیوانی بر روی موش به بررسی سازگاری نسجی دو سیلر اندومتازون و اندورز پرداخته و دریافتند که سازگاری نسجی اندومتازون به مراتب بیشتر از اندورز است. (۳)، Kaplan در مطالعه‌ای حیوانی مقایسه‌ای بین سیلر پروکوزل و AH₂₆ و اندومتازون و N₂ و سیلر آپکس، جهت ارزیابی سازگاری نسجی به این نتیجه رسید که پروکوزل و